

Inklusion

0-18

Børne- og Ungeforvaltningen



Beskrivelse af inklusion på 0–18 års området

Inklusion er en overordnet politisk vision om at skabe et samfund, hvor alle borgere har lige muligheder for at deltage i samfundets demokratiske processer, og har lige adgang til velfærdssamfundets ressourcer. Det er et væsentligt tema på flere niveauer og Hvidovre Kommune har en ambition om at øge og kvalificere arbejdet med inklusion.

Formål

Formålet med inklusion i Hvidovre er, at alle børn og unge deltager i et socialt forpligtende og udviklende fællesskab.

Det betyder:

- At alle i fællesskabet oplever at have et medansvar for at inkludere, respektere og værdsætte hvert enkelt menneske med dets livsvilkår og historie.
- At det forventes at de enkelte børn og unge hjælpes, og samtidig selv hjælper til ved at deltage i, og være med til at forme fællesskabet.
- At de professionelle har fokus på at etablere udviklende og differentierede fællesskaber, hvor hver enkelt barn trives og udvikles fagligt, personligt og socialt.

Arbejdet med Inklusion

Alle børn og unge har ret til deltagelse i almene fællesskaber. Fællesskabet skal kunne rumme og værdsætte børns mangfoldighed og forskelligheder, da eksklusion fra almene fællesskaber forringer børn og unges livschancer.

Vores institutioner og skoler spiller i denne sammenhæng en særlig rolle.

Inklusion betyder at medregne og er et mere vidtrækkende begreb end begrebet rummelighed. Inklusion handler om at høre til, og om at de enkelte børn og unge oplever at de er en del af et udviklende og forpligtende fællesskab, hvor de bliver set, anerkendt, og værdsat, som de unikke personer, de er.

Inklusion er udtryk for bestræbelser på, at børn og unge støttes i at kunne indgå i faglige og sociale fællesskaber, samtidig med at fællesskabet kvalificeres til at kunne arbejde inkluderende. Inklusionstænkningen forudsætter et perspektivskifte, hvor nogle børn og unge ses som værende *i vanskeligheder*



frem for *med vanskeligheder*. Børn og unges vanskeligheder ses i denne forståelse som afhængig af de sammenhænge som barnet og den unge indgår i.

Forskellige sociale og læringsmæssige sammenhænge kan skabe eller fjerne deltagelsesmuligheder for børn og unge i vanskeligheder. Inklusion bliver således et afgørende brud med grundlæggende antagelser om mangelsyn.

Fokus flyttes fra barnet eller den unge (som objekt) og dets mangler til selve udviklings- og læringsmiljøet og det sociale fællesskab samt til, hvordan disse miljøer og fællesskaber kan udvikles, så de understøtter alle børn og unges behov.

Børn og unge lærer, når de deltager i sociale sammenhænge, inddrages i fælles aktiviteter, bidrager i fællesskaber og opnår indflydelse på det, der er en del af deres livsbetingelser og udviklingsmuligheder.

Det bliver i et inklusionsperspektiv derfor også de professionelle voksnes opgave og ansvar - på alle niveauer - at skabe differentierede fællesskaber der giver alle børn mulighed for deltagelse uanset hvilke periodiske eller mere permanente vanskeligheder børn og unge måtte befinde sig i.

Selvdannelse, selvværd og læringslyst kommer af at deltage, bidrage og øve indflydelse i fællesskaber. I denne sammenhæng er det de professionelle opgave at inddrage familiernes og fællesskabets ressourcer i videst mulig omfang.

Inkluderende miljø

At fremme et inkluderende miljø indebærer et fokus på trivsel, udvikling og læring gennem alles aktive deltagelse, hvor børn og unges forskelligheder ses som et læringsvilkår. Arbejdet med et inkluderende miljø kan fremmes ved at rette opmærksomheden mod eksisterende ekskluderende mekanismer og processer i praksis.

Set i dette perspektiv er begreberne inklusion og eksklusion hinandens forudsætninger. Vi må derfor fortsat have opmærksomhed på at vide hvilke processer der ekskluderer for at kunne udvikle en pædagogik og fællesskaber, der inkluderer. Inklusion bliver hermed en fortsat proces, der skal bidrage til at minimere og eliminere eksklusionsfaktorer i børn og unges liv.

I de inkluderende institutioner og skoler fokuseres der fortsat på, hvordan der kan udvikles inkluderende udviklings- og læringsmiljøer, der imødekommer alles behov. På denne måde bliver inklusion et almenpædagogisk anliggende og ansvar. Alle børn og unge skal have mulighed for at udfolde egne kompetencer, styrkesider og potentialer.

Inklusion indebærer også, at børn og unge lærer at forholde sig til, håndtere og værdsætte det, som er anderledes end dem selv. Forskellighed ses som en ressource og man værdsætter mangfoldighed

For nogle børn og unge vil inklusion i de almene miljøer dog ikke være en reel mulighed. Når den pædagogiske praksis således ikke formår at skabe optimale udviklings- og læringsmiljøer, skal der på baggrund af en faglig vurdering tilbydes relevante specialiserede tilbud, der kan være med til at sikre børn og unges fortsatte trivsel, udvikling og læring.

Dialogspørgsmål

1

Hvad betyder inklusion på vores arbejdsplads?

2

Hvordan arbejder vi med inklusion?

3

Hvordan viser det sig?

